

Egymilliárd-háromszázmillió forint fölött a társulati megtakarítások összege

A város és a térség évtizedek óta várt beruházása a térségi szennyvíztisztítási program. Hol tart a program; mikor indul a kivitelezés, az építés; mi a sorsa az ingatlantulajdonosok által befizetett összegeknek; honnan lehet megtudni, hogy mennyit fizettek be eddig a társulati tagok?

Simó Károly: Mindenki időben tájékoztatást fog kapni az adott környéken tervezett munkákról

A bevezetőben sorolt – és több más, hasonló –, a lakosságot érdeklő kérdésre ezúttal is Simó Károlytól kértünk választ, aki a több éve tartó előkészítő munka egyik meghatározó szereplője.

– Hol tart most a szennyvíztisztítási projekt?

– Jelenleg a korábban legkritikusabbnak vélt szennyvíztisztító munkái indultak el. Ez azért jó hír, mert hiába épült volna ki előbb a csatornahálózat, ha nincs kész a tisztító, nem lehet rákötni. A tavaly decemberi kivitelező-kiválasztás után felvonult a kivitelező, idén áprilisban kezdik az építési munkákat is és jövő áprilisban be is fejezik. Ezt követi majd a csaknem egyéves próbauzem. Tehát ekkortól fokozatosan el kell kezdeni terhelni a tisztítót az újonnan kiépülő csatornahálózatra való rákötésekkel.

– Mikor indulnak a csatornahálózat-építési munkák?

– A tisztító építésével párhuzamosan folyik majd a csatornahálózat kiépítése. Végre megérkezett a minisztériumból a jóváhagyás a közbeszerzés kiírására, és a beruházó elküldte a közlőnyhöz a közbeszerzési felhívást. Ezek szerint áprilisban lesz az ajánlatok beadásának határideje,

májusra bírálát és szerződéskötés van tervezve. Június elején indulhat a hálózatépítési munka. A rákötések szakaszosan lesznek, a rendelkezésre álló szennyvíztisztítási kapacitás függvényében.

– Veszélyeztetik-e a határidők az EU-s támogatásokat?

– Nem veszélyeztetik. Már az indulástól nagyjából ez volt a tervezett ütemezés, az előre nem látható okok közül egyedül a brüsszeli jóváhagyás tartott fél évvel tovább a tervezettnél. Az eredeti projekt-terv szerint is kb. két év van a csatornahálózat kivitelezésre (a közbeszerzés lezárásától), ez tartható most is. Tehát legkésőbb 2013. közepéig mindenhol kiépülhet a csatornahálózat. Természetesen van, ahol hamarabb épül ki, de azt javasolom, induljunk ki abból, hogy a végső dátumig mindenki előtt ott lesz a csatorna. Minden határidő az EU-s támogatásokat kezelő szervezettel egyeztetve van, tehát fel sem merültek eddig ilyen jellegű problémák.

– Sokan türelmetlenek, már nagyon várják, hogy elinduljon a hálózat építés az utcájukban...

– Ezt teljes mértékben meg lehet érteni. Mi is nagyon szeretnénk, hogy minél előbb elinduljon a hálózatépítés is a már említett tisztítóbővítés után. Azonban mivel ez EU-s projekt, a kivitelezők kiválasztására a közbeszerzési szabályokat megkerülni nem lehet. Tehát csak akkor foghatnak neki, ha lezárult a most folyamatban levő közbeszerzés és megvan a kivitelező. Értem a türelmetlenséget, hisz ez egy több éves projekt és jó lenne látni már az utcában a munkásokat. Azonban egy-egy ilyen projekt-nél sokszor rövidebb ideig tart maga az építés, mint amennyi időbe telt az előkészítése. Addig a kevésbé látványos munkák folynak, és ezek nem járnak utcalezárásokkal és burkolatbontással. Gondoljunk csak a közelmúlt érdi nagyberuházásaira: a pályázati projektek esetén a pályázat beadásától másfél-két év kellett szinte mindegyik projekt esetén a fizikai kivitelezés elkezdéséig és volt olyan is, amelyet fél év alatt sikerült kivitelezni.

– Mi történik az ingatlantulajdonosok által befizetett érdekeltségi hozzájárulásokkal?

– Az érdekeltségi hozzájárulásokat a Csatornamű Társulathoz fizetik be az ingatlantulajdonosok. A Társulat nem egy szolgáltató vállalat, hanem az ingatlantulajdonosok szervezete, amely a megrendelői oldalon vesz részt a beruházásban. A befizetett hozzájárulásokat mindaddig megőrzi bankszámláján, amíg a projekt során a szállítói számlák kifizetése során szükség lesz rá.

– Mennyit fizettek be eddig a társulati tagok?

– A társulati tagok befizetéseiből 2011. február 28-án 703.031.196 Ft volt a Társulat bankszámláin. A 2011. január 31-én érvényes banki jelentés szerint az LTP megtakarítási számlák egyenlege 592.801.690 Ft volt. Tehát összesen csaknem 1,3 milliárd Ft áll rendelkezésre már most is a beruházási önrész kifizetésére. Ez megfelel a tervezett szintnek.

– Előfordulhat-e, hogy a program megvalósulása során „elfogy a pénz”, azaz a végére nem lesz miből fizetni a vállalkozókat?

– Ilyen nem fordulhat elő! Mint előbb említettem, az ingatlantulajdonosok nagy része megértette az ügy fontosságát, és elsöprő többséggel már befizették a hozzájárulást vagy elkezdték a különböző részletfizetési konstrukciókat. Így tehát a szükséges önrész teljes összege biztosítható. Érd esetében összesen maximum 5,4 milliárd Ft önrész kell. Már a pályázat beadásakor egy bank vállalta, hogy egy államilag támogatott banki konstrukcióban biztosítja azt, hogy a beruházás teljes időtartama alatt mindig rendelkezésre álljon a szükséges önrész. Tehát mindig folyósítja azt az összeget, amelyet még

Az Érdi Csatornamű Vizgazdálkodási Társulat értesíti a részletekben fizető tagokat, hogy 2011. március hónap végéig küldi ki a következő félévre esedékes postai készpénz-befizetési utalványokat („sárga csek”) azok részére, akik ilyen módon fizetik a hozzájárulást. Kérjük, várják meg türelemmel!

nem fizettek be a társulati tagok (amint a hozzájárulások beérkeznek, ezt kell visszafizetni a banknak). Az EU-s támogatás, mint tudjuk, teljes összegében rendelkezésre áll. Tehát minden pillanatban, az utolsó méter cső lefektetéséig biztosított a beruházás fedezete.

– Mikor ismerhetik meg az ingatlantulajdonosok, hogy mikor kerül sorra az ő utcájuk? Mikor lesz nyilvános ütemezés?

– Jelenleg is létezik egy olyan ütemezés, amelyet a tervezők készítettek és amelyet a majdani kivitelezőnek ajánlatként átadnak. Azonban az ajánlattevők ettől eltérő ütemezést is vállalhatnak. A végleges, utcákra lebonthatott ütemezés akkor lesz nyilvános, ha lezárult a közbeszerzés, és a nyertes írásban vállalja, hogy milyen ütemezésben építi meg az adott utcákat.

– Meg lehet két év alatt építeni a csatornahálózatot?

– A tervezői ütemezésből is látszik, hogy igen, hiszen párhuzamosan több helyen neki lehet fogni, Parkvárostól Ófaluig, Újteleptől Érdligetig. Mindenhol ott kezdik majd az építést, ahol legközelebb már üzemelő csatorna van. Ha szükséges, több brigád beállításával lehet növelni a párhuzamosan, egyidejűleg építendő utcák számát, így biztonságosan, jó ütemben lehet majd építeni a hálózatot.

– Mi lesz közben a forgalommal?

– Teljes mértékben nem lehet elkerülni a kellemetlenségeket, amelyekért előre elnézést és megértést kérünk. Az elkészült ütemezésnek az is lényege, hogy figyeljen azokra az utcákra, ahol közösségi közlekedés van, figyeljen arra is, hogy egyszerre csak olyan utcák legyenek lezárva, amelyek lehetővé teszik az elkerülést. Mindenki időben tájékoztatást fog kapni az adott környéken tervezett munkákról, és így időben felkészülhessen. B. N.

A szerkesztő jegyzete Márciusi szél

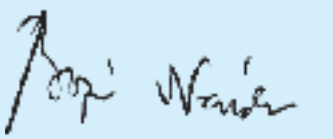
Szeszélyes hónap ez a március. Ragyogó, tavaszt ígérő napsütés váltakozik kemény minuszokkal, olykor lágy fuvallatok gomboltatják ki a kabátunkat, máskor meg a fel-feltámadó viharos szél tölt el borzongással. Ezúttal azonban nem elsősorban az időjárás változékonysága, inkább a közelet háborgása nehezíti a mindennapi életet. Biztosan sokan ismerik a bírósági történetet, amelyben a per egyik résztvevője megkérdezi az ügyvédjét: mi lett az ítélet? Az ügyvéd így válaszol: Kiderült az igazság. A kérdező erre megvakarja a fejét, és azt mondja: Az nagy baj, akkor fellebbezünk.

A bíróság, a lehető legmagasabb szintű bíróság, a választópolgár döntött, ám attól kezdve a vereséget szenvedett fél folyamatosan „fellebbez”. Egyszerű, sőt, talán még előrevívő is lehetne ez a fellebbezési hullám, ha megfelelő jogi keretek között történné, az események azonban mást mutatnak. A hatalom visszaszerzésének vágya, az anyagi előnyökért történő harc, a csoportérdek előtérbe helyezése, az alantas ösztönökre ható népszerűségi törekvés egyre durvább formákban jelenik meg – ráadásul minderre ráborul a jól ismert demagóg szöveg, miszerint az egészet a közösségért, a népért tesszik. Ezért vonulnak ki ülésteremből, maradnak távol döntéshozataltól, provokálnak közbiztonságot fenyegető akciákat és szerveznek hangzatos célokkal utcai demonstrációkat. Sokféle kárt okoznak ezek a módszerek, és kiválóan alkalmasak arra is, hogy szembefordítsák egymással a társadalom különböző csoportjait. Aktív dolgozók és nyugdíjasok, ingatlantulajdonosok és bérlők, munkaadók, munkavállalók és munkanélküliek, egyetemisták és szakmunkások, családosok

és gyermektelenek, tehetősek és hajléktalanok között sikerül ily módon feszültséget keltetni, a nyilvánvaló zavarkelés szándékával, tudva, hogy zavarosban könnyebb halászni. Könnyebb kijelenteni, hangoztatni: rosszul döntöttetek emberek, minket kellett volna választani!

A naptárra tekintve láthatjuk: néhány nap múlva március 15. lesz. Nemzeti ünnepünkre készülve szokás ilyenkor összevetni korszakokat, helyzeteket, keresve hasonlóságokat és különbségeket. A helyzet ismeretében talán a legtanulságosabb azt észrevenni, hogy akkor, 1848-ban olyan összefogás valósult meg, amilyen a magyar történelemben különösen ritka. Nem számított, hogy ki kézműves és ki nemes úr, ki városi és ki szántóvető, sőt, a nemzetiségi, származási, vallási hovatartozás sem jelentett választóvonalat. Az ország volt a fontos, amiért mindent félretéve összefogtak – erre példa talán még csak 1956-ban volt. Pedig közeleti viharok, ellentétek akkor is voltak, de az ország előtt álló célok elérése érdekében a közélet szereplői nem a másképpen gondolkozók megsemmisítésére, nem széthúzásra, hanem együttműködésre törekedtek, megkülönböztetés nélkül.

Százhatvanhárom évvel ezelőtt is március volt. A szeszélyes időjárás akkor is hol napsütésbe borította az országot, hol meg záporosó verte végig a Múzeumkertben gyülekező fiatalok ernyőit. Akkor is fújt a márciusi szél, mint most. Érdemes rá figyelni, hogy hogyan: mindenkire, megkülönböztetés nélkül.

Rákérdeztünk Mit jelent a mának március 15-e?

Fejős Jenő énekművész:

– Nem minden korosztálynak ugyanazt. Apáink még ennek szellemében nőttek fel, a szabadság kérdése még természetes volt a számukra. Mi negyven évig bezárva éltünk, éhesek voltunk a szabadságra, március 15-ét ünnepelni se lehetett. Ma már szabadon lélegezhetünk, beszélhetünk, énekelhetünk. Műsoraimban is gyakran énekelek a hazáról.

Részegh Benedek művésztanár:

– A pesti fiatalok csattanósan fogalmaztak, kimentek az utcára történelmet csinálni. Egy város volt boldog akkor. Éhes volt a gyomra mindenkinek, éhesek voltak a szabadságra. Ma olyan nagy szabadság van, amivel azt hiszem, sokan visszaélnék, elhagyják az országot több pénz reményében, holott áldozatot is kell hozni a haza boldogulásáért, mert pénzért nem vehető meg minden... Alázatot tanulhatnánk a márciusi ifjaktól.

Kecskés Éva vállalkozó:

– Sokáig külföldön éltem, ott a nagyobb magyar ünnepeket a legtermészetesebb módon megünnepeltük. Idehaza a tavaszvárásakor, ebben az időszakban, többször gondolok a márciusi ifjakra, erre a kiváló nemzedékre, amely a mának is példát mutatott. Sokat tanulhatnának tőlük a magyar fiatalok, akik számára úgy gondolom, szinte nem jelent semmit az eszmeiségük...

Kiss Henriett tanuló:

– Úgy érzem nem sokat jelent a legtöbb korosztálybelimnek március 15. Nem adják meg a tiszteletet az ünnepnek – van, aki farmerban jelenik meg az ünnepségen –, és a szabadságharc hőseinek. Ez nekem elég rossz

érzés, mert engem nem így neveltek a szüleim. Volna mit tanulni a negyvennyolcasoktól; hazaszeretetet, tiszteletet, alázatot, de talán egyszer eljön ez az idő is.

Történelmi

feledjem, vitapartnerünk a szabályok közt említette: minden akkori társadalomban betöltött szerepét. A következőkben az egyes korszakok átlóit, történelmi időrendben elhelyezve veszem sorra.

Társaságunk legfiatalabb, alig negyvenéves férfi tagja Szent István korában szeretett volna élni. Legfőbb érve így hangzott: „Akkor lehetett tenni igazán valami nagyot az országért, a nemzetért. Hogy milyen szerepben? Mint megyei tisztségviselő”. Ahogyan ő fogalmazta: „Nem a király körül, de olyan megyei tisztségben, ahonnan nemcsak rálátása van az illetőnek az ország építésére, hanem maga is sokat tud tenni a viszonyok javulásáért.”

A nemrég hatvanöt évesen nyugdíjba vonult vitapartnerünk egyenesen Mátyás király Corvina-könyvtárát jelölte meg munkálkodása területeként. „Így, – bizonykodott – mindig érezhettem volna munkám fontosságát és szolgálhattam volna a modern gondolkodású, igazságosító királyt”. Befejezésül annak a reményének adott kifejezést, hogy a Bécsbe bevonuló király seregében hátha ő is ott lesz majd. Egy másik társunk Nagy Lajos korát választotta, hogy szolgálja a királyt és országát a Titkos Kancellária egyik szürke tagjaként. Mint kifejtette, Nagy Lajosnak nem állt rendelkezésére sem rádió,

sem mobiltelefon, de azt jól tudta: a pontos információknak, a politikai, gazdasági helyzet felismerésének milyen óriási szerepe van egy birodalom felépítésében.

Meglepetésünkre, a csaknem ötvenestendős barátunk a török kort választotta. Ezt azzal indokolta, hogy ő Buda vára felszabadításában mindig is részt kívánt volna venni. Hozzátette színes elbeszéléshöz, ha egy kis szerencséje van, megismerkedik Esztergomban, vagy akárhol Balassi Bálinttal, és bízik benne, hogy jó barátságba kerülnek egymással. A hetvenedik évén túli vitapartnerünk a reformkori országgyűlés idejében s ezt követően szeretett volna tévékenykedni. Mint Petőfi barátja, elkísérni őt gyalogútjain, segéd-színészként társa lenni, majd március 15-én hallgatni őt a Pilvaxban, amint elszavalja a Nemzeti dalt.

Végül engem is megkérdeztek, melyik korban szeretnék élni? Unszolásukra, így válaszoltam. „A ti példátok is bizonyítja, mindig is történelmi időköt éltünk. Ma is azok vannak. Számomra megfelel, mert igen változatos ez a korszak. Két világháború, forradalmak, ilyen-olyan diktatúra, aztán 1956. és annak dicsősége, amiből ma is élünk. Örülök, hogy bejárhattam vágyaitokkal történelmünk állomásait, de úgy vélem, maradt nekünk még elvégzendő feladat, bőven.” Gondolom, sokan vagyunk így ezzel.

Bíró András